

SUNDHEDSSTYRELSEN

Den 3. december 1971.

Bilag 1.

Forureningsrådet,
Holbergsgade 14, 1057 K.

Sundhedsstyrelsen har gennemgået bl. a. den af forureningsrådets sekretariat offentliggjorte publikation nr. 4 om luftforureningen fra benzin- og dieseldrevne biler, idet man af hensyn til det videre arbejde med de af hovedluftudvalget fremsatte forslag kunne finde det ønskeligt at henlede forureningsrådets opmærksomhed på forhold, som man fra et sundhedsmæssigt synspunkt gerne ville fremhæve.

Man er blevet opmærksom på, at der ikke i publikation nr. 4 i forbindelse med omtalen af *tilsætning af blyforbindelser til benzin* stilles forslag om en reduktion, hvorimod mulighederne for en reduktion angives. Da man i flere lande, f. eks. Sverige, Vesttyskland, Schweiz og USA i henholdsvis 1969, 1971, 1971 og 1970 har indledt en reduktion af blytilsætningen, finder sundhedsstyrelsen, at Danmark bør indtage en tilsvarende holdning *dels* for også at yde sit bidrag til formindskelse af den globale forurening, *dels* for at mindske den lokale luftbårne blyforurening, som ifølge den nu foreliggende litteratur (jfr. nedenfor) giver anledning til at nære sundhedsmæssige betænkeligheder ved en som følge af automobilparkens og benzinforbrugets vækst stadig stigende blyforurening.

Tilsætningen af tetraethylbly til benzin blev indledt i 1922 i USA et år efter opdagelsen af stoffet og dets teknologiske virkning, hvorfor der ikke kan være foretaget forudgående undersøgelser vedrørende de mulige konsekvenser af tilsætningen. Da man ved senere kommissionsundersøgelser ikke fandt tilstrækkelige holdepunkter for på forhånd at antage, at tilsætningen ville medføre en forøget blyoptagelse hos befolkningen — bortset fra garagearbejdere, men

her dog kun i ringe grad — bredte denne økonomiske metode til forøgelse af octanværdien sig efterhånden til andre industrialiserede lande. Tilsætningen af tetramethylbly blev introduceret i 1960 som supplement til tetraethylblytilsætningen, hvilket bl. a. gav sundhedsstyrelsen anledning til at overveje spørgsmålet om denne blytilsætning til benzin. Man fandt dog ikke tilstrækkeligt grundlag for at fraråde denne nye form for tilsætning.

Såvel i 1922 som i 1960 måtte de forskellige landes sundhedsmyndigheder dokumentere, at en anvendelse af et givet stof indbar en sandsynlighed for sundhedsfare, hvis der på basis af sundhedsmyndighedernes indstilling skulle foretages begrænsninger eller udstedes forbud imod anvendelse af et sådant stof generelt eller til specifikke formål. Selv tvivlsomme stoffer var „uskuldige“, indtil det modsatte eventuelt kunne vises. I de seneste år er der — efter at sundhedsmyndighederne og WHO har peget på det uheldige ved dette princip sammenholdt med definitionen på sundhed — ved ændrede anvendelser eller introduktion af nye stoffer fremskaffet et mere forsvarligt grundlag for bl. a. en sundhedsmæssig bedømmelse end i perioden 1922 til 1960. En ny anvendelse eller et nyt stof betragtes på forhånd som „skyldigt“, indtil der foreligger mere eller mindre tilfredsstillende dokumentation fra fremstilleren om det modsatte. Dokumentationen må bl. a. omfatte toksikologiske undersøgelser, der tager hensyn til de anvendelsesområder, man har påtænkt og dermed til de veje, som det pågældende stof eller dets nedbrydningsprodukter kan følge, og som kan nå mennesket.

Geokemiske undersøgelser udført bl. a. af